

﴿ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ ۚ

آن یلسون برتری دادیم برخی شان را بر برخی دیگر از آنان کسی است که ابوابی سخن گفت **الله**

وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ ۖ

و بالا برد برخی شان را به درجاتی و دادیم به عیسی پسر مریم معجزه های روشن را

وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا ۚ

و یاری کردیم او را با روح القدس (جبرئیل) و اگر می خواست **الله** با یکدیگر نمی جنگیدند کسانی که

مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ أُولَٰئِكَ جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوا ۚ

پس از آنان بودند پس از آنکه آمد برای شان نشانه های روشن ولی اختلاف کردند

فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا ۚ

لنکاه از آنها کسی است که ایمان آورد و از آنان کسی است که کفر ورزید و اگر می خواست **الله** با یکدیگر نمی جنگیدند

وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۲۰۳﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا ۖ

ولی **الله** می کند آنچه را می خواهد ﴿۲۰۳﴾ ای کسانی که ایمان آوردید انفاق کنید

مِمَّا رَزَقْتَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا

از آنچه روزی نان دادیم پیش از آنکه بیاید روزی که نیست دادوستدی در آن و نه دوستی و نه

شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿۲۰۴﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ

شفاعتی و کافران همان ستمکاران اند ﴿۲۰۴﴾ **الله** است که نیست الهی جز او

إِلَٰهِي الْقِيَوْمِ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا

زنده یابنده او ابر یا درشت چنان فرا نمی گیرد او را خوابی سبک و نه خوابی سنگین برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

در زمین است کیست آن کسی که شفاعت کند نزد او؟ مگر به خواست او می داند آنچه را که پیش

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا

روی شان و آنچه را پشت سرشان است و دست نمی یابند به چیزی از دانش او جز به آنچه

شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ ۚ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ

اگر خواسته است فرا گرفته است کرسی او آسمانها و زمین را و مگر نایبند او را نگهداری آن دو

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۲۰۵﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ

و اوست والای پس بزرگ ﴿۲۰۵﴾ نیست اجباری در دین به راستی آشکار شده است راهیابی

مِنْ النَّاسِ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ

از کمراقی پس کسی که کفر ورزد به طاغوت و ایمان آورد به **الله** پس به راستی

أَسْتَمَسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۰۶﴾

چنگ زده است به دستاویز استوارتر که نیست گسستی برای آن و **الله** شنوای داناست ﴿۲۰۶﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

کار ساز کسی است که ایمان آورد مانند بیرون می برد آنان را از تاریکی ها به سوی روشنی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ أَزُومُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنْ

النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ خَالِدُونَ خالداً نه
خالدانه اند ایانگرستم به کسی که چون و چرا کرد با ابراهیم در باره ربوبه بیوردگارش

آن وَاَتَتْهُ **اَللّٰهُ** **اَلْمَلَكُ** اِذْ قَالَ **اِبْرٰهِيْمُ** **رَبِّیْ** الَّذِیْ یُعْبَدُ
 (از غم) اینکه داده بود به تو **الله** فرماید وای ای زحمتی که گفت ابراهیم **پروردگار من** کسی است که زنده می کند

وَيُحْيِي قَالَنَا أَخِي وَأُمِّيْتُ قَالِ ابْرَأَهُمْ قَالِ اللَّهُ يَأْتِي

بِالسَّمِيسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأَتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ

كَفَرُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ

عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُعْجِبُ هَذِهِ **اللَّهُ**

بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَسْتَ

قَالَ لَيْسَتْ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَيْسَتْ مِائَةً عَامٍ

فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى

وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ وَأَنْظُرْ إِلَى

أَلْعِظَامِ كَيْفَ نُلْبِسُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا

تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ **اللَّهِ** عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾

روشن شد پراس گفت می‌دانم که همانا الله بر هنر چیری توانست

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اِنِّى كَيْفَ تَتَّخِى الْمَوْتُ قَالَ اَوَلَمْ
 آنگاه که گفت ابراهیم ای پروردگارم بنمای به من که چگونه زنده می کنی مردگان را؟ گفت ای
 تَوَمِّنْ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِى قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ
 ایمان نیاوردی؟ گفت آری ایمن اورده ام ولى اى خواهم تا آرام گیرد دلم گفت پس بگیر چهار تا
 الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا
 پرند را پس پاره پاره کن لها را و بر هر کوهی از آنها پاره ای را
 ثُمَّ ادْعُهُنَّ يٰ اٰتِيْنَكَ سَعِيًّا وَاَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۱﴾
 آنگاه فراخوان آنها را می آیند سوى تو نشان و بدان که همانا الله پیروز است و سنجیده کار است ﴿۲۱﴾
 مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
 حالت کسانی که انفاق می کنند مال ایشان را در راه الله همچون دانه ای است که
 اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِيْ كُلِّ سُبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَّاللّٰهُ يُضَاعِفُ
 می رویند هفت خوشه را که در هر خوشه ای صد دانه است و الله دو چندان می کند
 لِمَن يَّشَاءُ وَّاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ
 برای هر که بخواهد و الله گشایشگر داناست ﴿۲۲﴾ کسانی که انفاق می کنند مال ایشان را
 فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُنْفِقُوْنَ مَّا اَنْفَقُوا مِنَّا وَلَا اُذٰى لَهُمْ
 در راه الله سپس ازین نمی آورند آنچه را انفاق کردند متنی را و نه از برای برای اهل است
 اٰخِرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ
 پادشاهان نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر ایشان و نه اندوهگین می شوند
 ﴿۲۳﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
 گفتاری پسندیده و گذشت بهتر است از صدقه ای که در پی آن باشد
 اُذٰى وَّاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۲۴﴾ يٰ اٰتِيْهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا
 از برای و الله بی نیاز بردبار است ﴿۲۴﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید تباه نکنید
 صَدَقَتِيْكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاُذٰى كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
 صدقه هايتان را با منت نهادن و از ادا کردن همچون کسی که انفاق می کند مالش را برای نمایاندن به مردم
 وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ
 و ایمان ندارد به الله و روز واپسین پس حالت او همچون حالت سنگی صاف است که بر آن
 تَرَابٌ قَاصٍ اَبَدٌ وَاِبِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُوْنَ عَلَيْهِ
 خاکی است آنکه برسد به آن باری (و خاک را بشوید) و بر جای گذارد آن را و بسوزد سنگی سخت و ایستادگاری نتواند ندارد بر
 شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا وَّاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ ﴿۲۵﴾
 چیزی از آنچه به دست آورده اند و الله هدایت نمی کند گروه کافران را ﴿۲۵﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتٍ **اللَّهُ**
و حالت کسانی که اتفاق می کند مال هایشان را برای جستن خشنودی

وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّتٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
و استواری از دل هایشان همچون حالت باغی است بر تپه ای که رسیده است به آن بارانی تند

فَقَاتَتْ أَكْثَلَهَا ضَعْفَتَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌ
آنکه به بار آورد خوراکی نشاء و دو چندان پس اگر نمی رسد ببلان بارانی تند پس بارانی نرم است

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۵﴾ أَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ
و الله به آنچه می کنید بیناست آیا دوست می دارد یکی از شما که باشد

لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
برایش باغی از درختان خرما و انگورهای که روان است از زیر درختان آن جویبارها او برای او

فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا
در آن (باغ) از همه محصولات است و رسیده باشد او را پیری و برایش فرزندی (خرد) و ناتوان باشد

فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ **اللَّهُ**
آنکه در رسد ببلان (باغ) گردبادی که در آن آتشی است پس بسوزد؟ این چنین بیان می کند

لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۶﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
برای شما آیات را باشد که شما بیندیشید ای کسانی که

ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّنْ طَبَقَتْ لَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
ایمان آوردن ایمان اتفاق کنید از پاکیزه های آنچه کسب کرده اید و از آنچه بر آورده ایم

لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
برای شما از زمین و قصد نکنید اجزای پاک را آنکه از آن اتفاق کنید حال آنکه نیستید

بِفَاحْذِهِ إِلَّا أَنْ تُخْفِضُوا فِيهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ **اللَّهَ** غَفُورٌ حَكِيمٌ
شما گیرندگان آن مگر آنکه چشم پوشی کنید دیگران آن و بدانید که همانا **الله** بی نیاز بوده است

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
شیطان وعده می دهد شما را به تنگدستی و فرمان می دهد شما را به زشتکاری

وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا **وَاللَّهُ** وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۷﴾
و الله وعده می دهد شما را به آمرزش از جانب خود و بخشش **و الله** گشایشگری پس داناست

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
می دهد حکمت را به هر کس که خواهد و هر کس که داده شود به او حکمت پس به رستنی

أَوْفَىٰ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۳۸﴾
داده شده است به او بسیار و پند نمی پذیرند جز خردمندان

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
و آنچه اتفاق کردید از نفقهای یا نذر کردید از نذری پس همانا الله

يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧﴾ إِنْ تَبَدُّوا
می داند آن را و نیست برای مستکاران هیچ یاورانی اگر آشکار کنید

الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخَفُّوْهَا وَتُزَوِّهَا الْفُقَرَاءُ
صدقات را پس خوب چیزی است و اگر بپناش کنید و بدجید آن را به تنگستان

فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ
پس آن بهتر است برایتان و می زداید از شما ابرخی از گناهانتان را

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ
و الله به آنچه می کنید آگاه است نیست بر (عبد) تو هدایت آنان

وَلَكِنْ يَهْدِي اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
بلکه الله هدایت می کند هر که را بخواهد و آنچه اتفاق می کنید از مال

فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ
پس برای خودتان است و اتفاق نمی کنید مگر برای چشمن (بخشودن) انان الله

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
و آنچه اتفاق می کنید از مال ایستادن به تمامی بزرگتر شده می شود به سوی شما و شما شمرده نخواهید شد

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿٢٩﴾
(استحقاق) برای تنگستان است کسانی که باز داشته شده اند راه الله

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمْ
(او) نمی تواند (به) سفری در زمین (برود) می بشمارد آنان را

الْجَاهِلُ أَغْنَىٰ عَنْهُ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
(فرد) ناآگاه توانگرانی از شدت عفت روزی می شناسی آنها را به نشانی شان

لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
نمی خواهند (چیزی) از مردم به پافشاری و آنچه اتفاق می کنید از مال

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ لَئِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
پس همانا الله به آن داناست کسانی که مال هایشان را

بِالْأَيْدِي وَالْأَنْهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
در شب و روز نهان و آشکارا پس برای آنان است پاداششان نزد

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
پروردگارشان و نه ترسی است بر آنها و نه آنان

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 کسانی که می خورند ربا را بر نمی خیزند الا گویا مگر همان گونه که بر می خیزد کسی که
يَسْخَبُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 لغفته سر می کند و با شیطان برتر عملی این بطن سب است که همانا این گفتند جز این نیست که ملامت
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
 همانند ربا است حل آنکه حلال کرده است الله ملامت را و حرام گردانیده است ربا را پس کسی که آمد برای او تنبیه
مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
 از جانب پروردگارش آنکه از ربا باز ایستد پس برای او نیست آنچه گذشته است و کارش با الله است و کسی که باز براندازی را کرد
فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۷۵﴾ **يَمْحَقُ اللَّهُ**
 پس آنان همانان اند آنها در آن جاودانه اند تا بود می سازد الله
الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿۲۷۶﴾
 ربا را و فزونی می بخشد صدقات را و الله دوست ندارد هیچ تپش گنه پیشمای را
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 همانا کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته را و برپا داشتند نماز را
وَوَاتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 و دادند زکات را برای آنان است پاداششان نزد پروردگارشان و نه ترس است بر آنان
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۷۷﴾ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ هَامُوا اتَّقُوا اللَّهَ**
 و نه آنان اندوهگین می شوند ای کسانی که ایمان آوردند پروا کنید از الله
وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۷۸﴾ **وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا**
 و رها کنید آنچه را که مانده است از ربا اگر هستید مومنان پس اگر نکردید
فَأَذِنُوا لِمَنْ يَحْرِبُ مِنْ اللَّهِ ﴿۲۷۹﴾ **وَرَسُولُهُ** **وَأِنْ تَبَتُّمُ فَلَكُمْ**
 خبردار باشید به جنگی از جانب الله و پیامبرش و اگر توبه کنید پس برای شماست
رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تُظْلَمُونَ وَلَا تَظْلِمُونَ ﴿۲۸۰﴾ **وَإِنْ كَانَتْ**
 سرپایه های شما نه ستم می کنید و نه ستم دیده می شوید و اگر باشد
ذُو عُسْرٍ فَنُظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
 تنگدست پس باید مهلتی تا آسانی گشایشی و اینکه ببخشید بهتر است برایتان
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۸۱﴾ **وَأَتَّقُوا** **يَوْمَ تَرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ**
 اگر بدانید و پروا کنید از روزی که باز گردانیده می شوید در آن به سوی
اللَّهُ ثُمَّ تَوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۸۲﴾
 الله پس به عملی دهد می شود آنکه هر کسی پاداش آنچه کرده است و آن ستم نشود

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
 ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرگاه معامله ای کردید به واسی تا مدتی معین (به سلف یا سیه یا فرس) یا
 فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
 پس بنویسد آن را و باید بنویسد میان شما نویسنده‌ای به عدالت و سرباز نزنند
 كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
 نویسنده‌ای از آنکه بنویسد چنان که آموخته است به او **الله** پس باید بنویسد و باید املا کند
 الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
 کسی که بر او عهد (حق) [و] باید پروا کند **از الله** و نکاهد از آن (حق) چیزی را
 فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
 پس اگر باشد کسی که بر او عهد (حق) [و] کم خرد یا ناتوان یا نمی تواند
 أَنْ يُمْلِلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
 که املا کند او پس باید املا کند سرپرستی به عدالت و گواه گیرید دو گواه
 مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
 از مردانان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن
 مِمَّنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَصَلَّ إِحْدَهُمَا فَتُذَكِّرَ
 از کسانی که می شنیدند از گواهان که اگر فراموش کند یکی از آن دو زن نگاه یادآوری کند
 إِحْدَهُمَا الْآخَرَىٰ وَلَا يَأْب الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
 یکی شان به دیگری و سرباز نزنند گواهان هنگامی که فراخوانده شوند و از رده خاطر نشوید
 أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
 از اینکه بنویسد آن (ام) را کوچک باشد یا بزرگ تا سر رسیدش این (و) شما عادلانه تر است
 عِنْدَ اللَّهِ وَأَقُومُوا لِلشَّهَادَةِ وَأَذِقُوا الْآثَرَاتِ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا
 نزد **الله** و استوار تر است برای گواهی و تردید تر است به اینکه در شک نیستید مگر آنکه باشد
 تَجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 تجارتنی دستاوست (قد) که می گردانید آن را دست به دست میان خودتان پس نیست بر شما گناهی
 إِلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
 که بنویسد آن را و گواه گیرید زمانی که بایکدیگر دوستی می کنید نباید زیان بیند هیچ نویسنده
 وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 و نه گواهی و اگر اجتناب کنید پس همانان نافرمانی ای (از سوی) شماست و پروا کنید از
 اللَّهُ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
الله و آموزش می دهد به شما **الله** و **الله** به هر چیزی داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةٌ

و اگر بودید بر احوال سفری و نیافتید نویسنده‌ای پس گروهایی دریافت شده است

فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ فَمِثْقَلُ ذَرَّةٍ مِّنَ اللَّهِ يَزِيدُ الْبَاطِلَ لِكُلِّ ظَالِمٍ لَّيْلًا

پس اگر امن باشد برخی از برخی دیگر آنکه باید بداند کسی که این طعنه شده است نسبت به علمش را و باید بداند

اللَّهُ يَزِيدُ الْبَاطِلَ لِكُلِّ ظَالِمٍ لَّيْلًا وَلَا تُكْشَرُ لَهُ أَشْهُدَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَهُمْ

از الله پروردگارش و پنهان مکنید گواهی را و کسی که پنهان می‌کند آن را پس همانا او

عَائِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۱۸۳﴾ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

گفته‌هاست دلش و الله به آنچه می‌کند داناست ﴿۱۸۳﴾ و آنچه است در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْنَ

و آنچه در زمین است و اگر آشکار کنید آنچه در دل‌هایتان است یا پنهان کنید آن را

يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ

حسابی می‌کند شما را به آن الله پس می‌آورد کسی را که خواهد و عذاب می‌کند هر که را خواهد

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸۴﴾ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ

و الله بر هر چیزی تواناست ﴿۱۸۴﴾ ایمن آورد است این پیامبر به آنچه که فرو فرستاده شده است

إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ

به سویش از جانب پروردگارش و مؤمنان ایضا همگان ایمن آورده‌اند به الله و فرشتگانش و کتاب‌هایش

وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا

و پیامبرانش او گفتند افرق نمی‌کنیم در میان هیچ یکی از پیامبرانش و گفتند شنیدیم

وَأَطَعْنَا عَفْرَانَاكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۱۸۵﴾ لَا يُكَلِّفُ

و فرمان بردیم ای خدایا پروردگار ما و به سوی توست بازگشت ﴿۱۸۵﴾ تکلیف نمی‌کند

اللَّهُ هِجَ كَسِيْرًا مَّا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ

الله هیچ کسی را مگر به قدری که کسب کرده است و چه زیان نیست آنچه از بدی اکسب کرده است

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ

ایا پروردگار ما بر ما مگیر اگر فراموش کنیم یا لغزیدیم ایا پروردگار ما و عینه

عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا

برادوش ما بار گرانی چنان که نهادی آن را بر ادوش کسانی که پیش از ما بودند ایا پروردگار ما و مکن

تُحْمِلُنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

بر ما تحمیل چیزی را که ما طاقت آن را نداریم و درگذر از ما و ببخش ما را و رحم کن بر ما

أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۸۶﴾

تویی سرور ما پس پیروز گردان ما را بر گروه کافران ﴿۱۸۶﴾

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

۳۰۰

۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١﴾ زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابُ
 الف لام میم (۱) الله است که است الهی جز او ان زندگ پایدار بر پا دارنده (۱) فرو فرستاد بر تو این کتاب را

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٢﴾
 به حق درحالی که تصدیق کننده است آنچه را پیش از آن است و فرو فرستاد تورات و انجیل را (۲) از

قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
 پیش و همدستی برای مردمان و فرو فرستاد فرقان را همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیهای الله برای آنان

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
 عذابی سخت است و الله پیروزمند صاحب انتقام است (۳) همانا الله پنهان نمی ماند بر او

شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
 چیزی در زمین و نه در آسمان (۴) اوست آن که چهره نگاری می کند شما را

فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾ هُوَ
 در رحمها هرگونه که بخواهد نیست الهی جز او آن پیروزمند متجسس کار (۵) اوست

الَّذِي أُنْزِلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
 آن که فرو فرستاد بر تو این کتاب را برخی از آن آیهای محکمت که آنها اصل کتاب اند

وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ
 و برخی دیگر متشابهت اند اما کسانی که در دل هایشان کژی است پس پیروی می کنند آنچه را که متشابه است

مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْقِتَّةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
 از آن برای جستن فتنه و برای جستن تأویلش درحالی که نمی داند تأویل آن را جز الله

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ
 و پای برجایان در دانش می گویند ایمان آوردیم ما به آن همه از نزد پروردگار ما است و پند نمی گیرند

إِلَّا أُولَئِكَ الْأَلْبَابِ ﴿٦﴾ رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
 جز خردمندان (۶) ای پروردگار ما به کژی می کن دل هایشان را پس از آنکه هدایت کردی ما را و لرزش خاطر

لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَمِيعُ
 برای ما از نزد خود بخشایشی همانا تو خود بسیار بخشنده ای (۷) ای پروردگار ما همانا تویی گردآورنده

النَّاسِ يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ
 مردمان برای روزی که نیست هیچ شک در آن همانا الله خلاف نمی کند وعده (خود) را (۸)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 همانا کسانی که کفر ورزیدند هرگز باز ندارد از آنان مال هایشان و نه فرزندان ایشان

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۱۰
 از جانب الله چیزی را و آنان خود هیزم آتش اند ۱۰

فَرَعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ
 فرعون و کسانی است که پیش از آنها بودند دروغ گفتند آیات ما را پس گرفت فلان را الله ای سرایا گناهتشان

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۱۱
 و الله سخت کیفر است ۱۱

وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْيَهَادُ ۱۲
 و گردآورده خواهید شد به سوی دوزخ و الیاید جایگاهی است ۱۲

لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ الْقَتْلِ
 برای شما نشانی بزرگ از قدرت الله در نو گروهی که از جنگ بدر با هم روی برگشته و می جنگیدند در راه

وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنِ
 و [گروه] دیگری که کافر بودند می دیدند آنان را دو برابر خودشان به دین [با] چشم و الله

يُؤَيِّدُ بَتَصْرِفِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي
 تأیید می کند به یاری خود هر که را خواهد همانا در این [کار] آیه پندی است برای صاحبان

الْأَبْصَارِ ۱۳
 بیش آراسته شده است برای مردمان دوست داشتن خواسته های [عصر] از زنان

وَالْبَيْنِ وَالْفَتِيرِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
 و فرزندان و دارایی های هفتک از زر و نقره

وَالْغِيلِ وَالْمُسُومَةِ وَالْأَنْفَمِ وَالْعَرَبِ
 و اسب های نشاندار و دام ها [گاوه، گوسفند و شتر] و کشتزارها این

الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا ۱۴
 زندگانی دنیاست و الله نزد اوست ۱۴

أَوْ نَبِّئُكُمْ بِغَيْرِ مِمَّنْ دَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ
 آیا آنگاه سازم شمارا به بهتر از آن؟ برای کسانی که برهیزکاری کردند نزد پروردگارشان بهشت هایی است که

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
 روان است از زیر [درختان] آن جویباران جاودانند در آن [و] ازواج پاكیزه

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۱۵
 و خوشنودی ای از جانب الله و الله پس بیست به [حال] بندگان ۱۵

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنَّا كُنَّا ذُنُوبًا وَّكَانَ

کسانی که می‌گویند **برو** به هجنا ما بعد از **هم** پس بیامرد برای ما گناهان را و بکشد او را

عَذَابَ النَّارِ
از عذاب آتش

الصَّابِرِينَ
همان سکیبان

وَالصَّادِقِينَ
و سگوس

وَالْقَانِثِينَ
و فرمانبرداران

والمستغفرين
و امرؤش خواهن

[illegible]

الله اعلم لا اله الا هو والملكوت له واولوا العاقل فاما بالقسط
فله كله هذا يست الهى حر

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

البركة والبركة والبركة والبركة والبركة والبركة والبركة والبركة والبركة والبركة

اسلام است و جنای می‌کردید کسانی که داده شده است به آنان کتاب مگر پس

عَدَا جَاءَهُمُ الْغُلَامُ يَسْعَى

از آنکه آمد ایشان را پس از وی رفته چو طی و حسدی که مناس بود و هر که کفر ورزد به بهی

فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجَّكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ

الله من شعاع الله روح سعاد است با تو جوین و چرا گسند آنکه بگو مسلمین کردند

وَحَمِيٍّ **لَّهِ** وَمَنْ أَتَّبِعُ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأَمِينُ

روی خود را می‌لایه و هر که پیروی من کند سبب حیات و بقاء و یقیناً به گیتی که لذت‌مند است به نرسد. و به درس ناخوشگوار

فَاسْلَمْتُمْ فَإِنْ اسْلَمُوا فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ قَوْلُوا فَاِذَا

ان ملازم ورتہ کے لئے اس کے ملازم ہونے پر اسے ایسی ہیبت باندھ دوں گا کہ وہ اس کے سامنے سر نہیں اٹھا سکے گا۔

عليك البيع والله بصومير بالعباد إن الذين يكفرون

یو تو راسخ، یام اسد د نه پیاوړتیا به بدگان ۵۴۹ هماغه گانی که کهر می وورد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي سَلَكُوا فَتَكُونُوا مِنَ الْخَالِفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱. **پیش** ۲. **پشت** ۳. **پایین** ۴. **پایین** ۵. **پایین** ۶. **پایین** ۷. **پایین** ۸. **پایین** ۹. **پایین** ۱۰. **پایین**

عَذَابُ أَلَمٍ ۖ أُولَٰئِكَ أَفْوَكٌ ۚ أَلَيْسَ أَلَدُكَ ۖ حَطَّتْ ۖ أَعْمَلْتُمْ

د. عبدالکلام

فَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ (٢٢)

در و آخرت برای بیان شرح ماورائیه

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ

ای مگر کسی به کسانی که ناله شده است به این بهرهای از کتاب نورانی فرخوانده می شود به سوی کتاب

اللَّهِ لِيَحْكُمَ بِهِمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَمِنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۴۳﴾

الله تا داوری کند میانشان نگاه پشت میکند گروهی از آنان درحالی که اس رویگرداند

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن نَّمْسَا السَّارَ إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَاتٍ وَهُمْ

این پس سبب است که آن گفتند هرگز نمی رسد به ما این جز روهای شمرده شده اند که و فریب افشان

فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۴۴﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعَتْهُمْ

در دینشان آنچه می یافتند پس چگونه خواهند بود حال آنکه که گرد آوریم پس در

لَيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ

تر روزی که نیست تردیدی در آن و داده شود به محاسن به هر کسی ریاض آنچه کرده است درحالی که اس

لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۵﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تَوَكَّلْ الْمَلِكُ

سم نمی پسند بگو ای تارنده فرمانروایی می دهی فرمانروایی را

مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُخْرِجُ مَنْ تَشَاءُ وَتُدْخِلُ

به هر که خواهی و از می سالی فرمانروایی از هر که خواهی و گزینی می داری هر که را خواهی و خویش گردانی

مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۶﴾ تَوَلَّجَ الْيَلَّ

هر که را خواهی به دست توست همه نیکی همانا تو بر هر چیزی پس توانایی در می آوری پس

فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجَ النَّهَارُ فِي الْيَلِّ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

در روز و در می آوری روز را در شب و بیرون می آوری زنده را از مرده

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِعَزِّ حَسَابٍ ﴿۴۷﴾

و بیرون می آوری مرده را از زنده و روزی می دهی هر که را خواهی بی شمار

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ

باید نگیرد مؤمنان کافران را دوستان خود به جای مؤمنان و هر کس

يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيَمْسَ مِنْ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ

چنین پس نیست از [حرب] الله به هیچ وجه مگر آنکه بترسید از آنان

نَفْسَةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿۴۸﴾ قُلِ

نوع مریدانی و بر هر می خد شمار الله از و نفرمانی خودش و به سوی الله است بازگشت بگو

إِنْ تَحِقُّوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُوا يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي

اگر بهمان کید آنچه را که در سینه های شماست یا آشکار کنید آن را می داند الله و می داند آنچه در

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۹﴾

آسمان ها و آنچه در زمین است و الله بر هر چیزی تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُخَصَّرًا ۖ وَمَا عَمِلَتْ
 روری که می یابد هر کسی آنچه را که کرده است از نیکی حاضر شده و آنچه را که کرده است
 مِنْ شَرٍّ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَمِيعَةً أَمْدًا ۚ يَعْنِي ۖ وَيُحَذِّرُكُمْ
 از بدی دوست دارد که کانس همانا می یابد و می یابد از بدی حاضر شده و آنچه را که کرده است
 اللَّهُ نَفْسَهُ ۖ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعَاصِينَ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
 الله از باطن خودش و الله بسیار مهربان است به بدکاران بگو اگر دوست می دارید الله
 فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 پس پیروی کنید مرا که دوست می دارد شما را و الله می بخشد گناهان را و الله بخشنده مهربان است
 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 بگو اطاعت کنید خدا را و پیامبر را پس اگر روی بربایید پس اینقدر که همانا الله دوست ندارد
 الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾ إِنْ أَصْطَفَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَإِنَّ اللَّهَ
 کافران را همانا الله برگزید آدم و نوحا و عاال ابراهیم
 وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ ذَرِيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ
 و خاندان عمران را بر جهانیان فرزندی که برخی از آنان از برخی دیگرند و الله
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
 پس شنوای داناست یاد کنید آن گاه که گفت زن عمران و گارم همان من می کردم برای تو
 مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ عَلَمًا
 آنچه را که در شکم من است برای جسد خود ازاد باشد پس بپذیر از من همان دو خود از شوی ظانی پس بنگاه که
 وَصَّعَهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَصَّعْتُهَا أُثَىٰ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ
 براد او را گفت و یو گارم همان من را دم او را دحیر و الله دان بر است به آنچه او را رانیده بود
 وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ ۖ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
 و بسبب آن پسرا که نومی چیست مانند بن دحیر و همانا من نامیدم او را مریم و همان من در پناه می دارم او را به تو
 وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٥﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
 و او را فرستاد پس او را شیطان رانده شد انگاه بپذیرفت او را پروردگار پس به پذیرش
 حَسَنًا وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
 میگو و پروراند او را پروردگی میگو و به سرپرستی او میگرد و زکریا را هرگاه در می آمد بر او
 زَكَرِيَّا أَلْيَحْرَابٍ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَمْرَأَتُ أَيْ لَكَ هَذَا
 زکریا در عبادتگاه می یابد بدش زوری را او می گفت ای مریم از کجاست بری تو این زوری
 قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ رَزَقُكَ مِنْ يَشَاءُ ۖ يَعْرِضُكَ
 می گفت آن زرد الله است همانا الله روی می دهد هر که را خواهد پس شمار

حزب ۶

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ **قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً**

هناجا خواند زکریا پروردگارش را گفت ای پروردگارم برائی در برای من بر مرد خوبی نسبی

طَيِّبَةً **إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ** ﴿۳۸﴾ **فَادْنَاهُ أَلْمَلَكُ وَهُوَ قَائِمٌ**

پاکیزه ای همانا تو شنوای دعاها هستی پس ما دناش او فرستادیم درحالی که او ایستاده

يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُنْشِرُكَ بِحَقِّكَ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ

معار می گردرد در محراب همانا الله مرده می دهد نور به یحیی که تصدیق کننده است کلمه ای را از

اللَّهُ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا **مِنَ الصَّالِحِينَ** ﴿۳۹﴾ **قَالَ رَبِّ**

الله و سیر آقا و پارسا و پیمبری از سایگان است گفت ای پروردگارم

أَنِّي يَكُونُ لِي عِلْمٌ وَقَدْ بَلَغَ الْحِكْمَ وَأَمْرًا عَاقِرًا **قَالَ**

چگونه خواهد بود برای من بصری حال آنکه به رمسی در رسیده است مر کهسالی و رسم ناراستی؟ گفت

كَذَلِكَ **اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ** ﴿۴۰﴾ **قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً**

این چنین الله می کند آنچه خواهد گفت ای پروردگارم قرار ده برای من نشانه ای

قَالَ آيَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادْكُرْ

گفت نشانهات آنکه سخن نگویی با مردم سه روز مگر به اشارت و یاد کن

رَنَّتْ كَثِيرًا وَسَمِيعٌ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ **وَإِذْ قَالَتِ**

پروردگار را سیر و نه یابی بستانای تو را شامگاه و بامداد ای او بلاکید انگاه که گفت

أَلْمَلَكُ يَمْرُؤٌ **إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَاكَ وَطَهَّرَكَ وَأَمْطَفَاكَ**

فرشتگان ای مریم همانا الله برگزیده است تو را و پاک داشت تو را و برتری داد تو را

عَلَى سَكَّةٍ **الْعَلَمِ** ﴿۴۱﴾ **يَمْرُؤٌ أَقْنِي لِرَبِّكَ وَأَسْجُدِي**

بر رهن چهاش ای مریم فرمایندار باش ای پروردگارت و سجده کن

وَأَرْكَعِي **مَعَ الرَّاكِعِينَ** ﴿۴۲﴾ **ذَلِكَ مِنْ أَمْرِهِ الْعَبِيبِ نُوحِيهِ**

و رکوع کن با رکوع کنندگان این از خبرهای عیب است که وحی می کنیم از

إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ

به سوی تو و نبودی بر دهنش زمانی که می افکند قلمهای مرده من که کلامش سرپرستی کند

مَرِيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ **إِذْ قَالَتِ**

مریم را و نبودی بر دهنش انگاه که بدیگرا سرپرستی کردند ای او بلاکید زمانی که گفت

أَلْمَلَكُ يَمْرُؤٌ **إِنَّ اللَّهَ يُنْشِرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ أَسْمُهُ الْمَسِيحُ**

فرشتگان ای مریم همانا الله مرده می دهد نور به کلمه ای از جانب خویش نامش مسیح

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ **وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ** ﴿۴۳﴾

عیسی پسر مریم است که آبرومند در دنیا و آخرت و از مقربان است

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٦﴾
 و سخن می گوید با مردم در مهوره و حیاط سالیانه بطور یکسره و از شایسته گان است

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ
 گفت ای پروردگارم چگونه خواهد بود برای من فرزندی حال آنکه دست نرسانده است مرا سری؟ گفت باین

أَلَلَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٧﴾
 الله می فرماید هر چه که بخواهد هر گاه حکم کند لحکم کاری پس فقط می گوید به آن باشد پس بی درنگ موجود می شود

وَعَلَّمَهُ الْكِتَابَ وَالْحِسَابَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿١٨﴾
 و می آموزد به او کتاب و حساب و تورات و انجیل را

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 و فرستاد را به پیامبری به سوی بنی اسرائیل که همانا من به رسی آوردم برای شما شگفتای را از جانب پروردگار من

أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
 همانا من می سازم برایتان از گل پرنده پرنده آنکه می دمم در آن

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَآتِيَتْ الْأَكْثَمَ وَالْأَبْرَصَ
 پس می شود پرنده ای به خواست الله و پیوسته می دمم کور مادر را و بیس را

وَأَخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَخَبَرَ مَنِي دَهْمَ سَمَارًا نَحْنُ وَنَحْنُ مَنِي دَهْمَ
 و ربه می کنم مردگان را به حکم الله و خبر می دمم شما را به نچه می خورید و نچه می آشوبید

فِي بُيُوتِكُمْ إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
 در خانه هایتان همانا در بین امرا این شگفتای است برای شما اگر باشید مؤمنان

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَهْلِ لَكُمْ
 و تصدیق کننده ام آنچه که پیش از من است و انعام تا حلال گردانم بر ایشان

بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 برخی از آنچه که حرام شده است بر شما و آوردم برای شما باین شگفتای را از جانب پروردگار من

فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ رُتَبَكُمْ وَاعْبُدُوهُ
 پس پروا کنید از الله و فرمان مرید حرا همانا الله پروردگار من و پروردگار ستمست پس بپرسید نور

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٢٠﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
 این راهی است راست پس چون حساس کرد عیسی از آنان

الْكُفْرَ قَالَ مَن أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُونَ نَحْنُ
 کفر را گفت گفت کنند یاوران من به سوی الله؟ گفت خوارین

أَنْصَارُ اللَّهِ عَامِنًا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٢١﴾
 یاوران الله ایمان یمن آوردیم به الله و گواه باین که همانا ما فرما بپرسیدیم

رِسَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ

ای پروردگار ما ایمان آوردیم به آنچه فرودرسانی و پیروی کردیم پیامبر را پس بویس ما را

الشَّاهِدِينَ وَمَكْرُؤًا ^{۵۳} وَمَكْرُؤًا ^{۵۴} وَاللَّهُ خَيْرٌ

گواهان و ای سرگشته بری کسی عیسی را بزرگ داشت و بزرگ زد در برابر بزرگس الله و الله بهترین

الْمَكْرُوبِينَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ مَتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ

بزرگ و دراز است (۵۳) و به یاد آورده آنکه که گفت الله ای عیسی همانا من برگزیده ای توام و بردارنده ای توام

إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ

به سوی جوتم و پاک دارنده توام از کسانی که کفر ورزیدند و قرار دهنده کسانی را که پیروی کردند تو را

فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ

باز از کسانی که کفر ورزیدند تا روز رستاخیز سپس به سوی من است باز گشت شما

فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيهَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ^{۵۵} فَاَمَّا الَّذِينَ

پس دوری می کنم میان شما در آنچه در آن اختلاف می کردید پس اما کسانی که

كَفَرُوا فَأَعَذَّنَهُم عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا

کفر ورزیدند ای که عذاب می کنم آنان عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست

لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ^{۵۶} وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

برایشان هیچ یارانی و اما کسانی که ایمان آورده اند و کردند

الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أَجُورَهُمُ ^{۵۷} وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ^{۵۸}

کارهای نیکه پس به تعلی می دهد الله به اول پاداششان را و الله دوست نمی دارد ستمگران را

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ^{۵۹} إِنَّ

این را که می خوانیم بر تو از باب قرآن و هدایت حکمت آید است همانا

مَثَلُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ

حالت عیسی بر الله همچون حالت آدم است الله آفرید او را از خاک سپس گفت

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ^{۶۰} الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ^{۶۱}

به او باش پس بی درنگ موجود می شود حق از جانب پروردگار بویس پس مباد از تردیدکنندگان

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْإِيمَانِ فَقُلْ نَعَالُوا نَدْعُ

پس هر که چون و چرا کرد با تو در بعد از آنکه ایمان آورد گفتش ای که بگو بیاید تا فرماییم

أَبْسَاءَنَا وَأَسَاءَكُمْ وَأَسَاءَكُمْ وَأَسَاءَكُمْ وَأَنفُسَكُمْ

بسرانجام من و بسرائان را و بسرائان را و بسرائان را و خودی هایمان را و خودی های شما را

ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لَكَ ^{۶۲} عَلَىٰ الْكَافِرِينَ ^{۶۳}

سپس تهنیت دهیم پس قرار دهیم لعنت الله بر کافران

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ ^{۶۱} وَابْتَغِ اللَّهَ لَكُمْ دِينًا ^{۶۲} لَّهُوَ

همانا این قطعه‌ای است حق است و نیست هیچ الهی جز ^{۶۱} و بخواهید که برای شما دینی باشد که

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ^{۶۳} فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ^{۶۴} بِالْمُفْسِدِينَ ^{۶۵} يَرْزُقُكُمْ يَوْمَئِذٍ بِرِزْقٍ غَيْرِ

پرویزنده است ^{۶۳} پس اگر روی بگردانید پس همانا ^{۶۴} داناست به فسادگران ^{۶۵}

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

بگو ای اهل کتاب بیایید به سوی سخنی که یکسان (و مشترک) است میان ما و میان شما

أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ ^{۶۶} وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا

اینکه نپرستیم جز ^{۶۶} الله را و شریک نسازیم با او چیزی را و نگردد برخی مان

بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا

برخی (یکی را) پروردگاری غیر از ^{۶۷} الله پس اگر روی بگردانید آنگاه بگویید که گواه هستیم به اینکه همانا ما

مُسْلِمُونَ ^{۶۸} يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي

فرما می‌توانیم ای اهل کتاب چرا چون و چرا می‌کنید درباره

إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ ^{۶۹} التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا

ابراهم حال آنکه فرو فرستاده نشده است تورات و انجیل مگر از پس او پس آیا

تَعْقِلُونَ ^{۷۰} هَكَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حُجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ

خرد نمی‌ورزید؟ هان، شما همانهاید که چون و چرا کردید در آنچه برای شما بدان

عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ^{۷۱} وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

دانشی است پس چرا چون و چرا می‌کنید در آنچه نیست برای شما به آن دانشی؟ و الله می‌داند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ^{۷۲} مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ

نمی‌دانید نبود ابراهیم یهودی و نه مسیحی ولیکن بود

حَنِيفًا ^{۷۳} وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ^{۷۴} إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ

حق گرامی فرما می‌دارد و نبود از مشرکان ^{۷۳} همانا سزاوارترین مردم

بِإِبْرَاهِيمَ ^{۷۵} الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا ^{۷۶} وَاللَّهُ وَلِيُّ

به ابراهیم البته کسانی‌اند که پیروی کردند از او و اینان و کسانی که ایمان آوردند و الله کارساز

الْمُؤْمِنِينَ ^{۷۷} وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ

مؤمنان است ^{۷۷} دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که کاش همراه سازند شما را

وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ ^{۷۸} وَمَا يَشْعُرُونَ ^{۷۹} يَٰأَهْلَ

حال آنکه همراه نمی‌سازند مگر خودشان را و در نمی‌یابند ای اهل

الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ ^{۸۰} بِمَا كُنْتُمْ تَشْهَدُونَ ^{۸۱} وَانْتُمْ

کتاب چرا کفر می‌ورزید به آیه‌های ^{۸۰} الله حال آنکه شما گواهی می‌دهید (به درستی آن)

يَتَأَهَّلَ الْكِتَابَ لِمَ تَلْسُونَهُ الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
ای اهل کتاب چرا درمی آمیزید حق را با باطل و کتمان می کنید حق را

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا
حال آنکه شما می دانید و گفتند گروهی از اهل کتاب ایمان بیاورید

بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا بَعْدَ ذَلِكَ
به آنچه فرو فرستاده شده است بر کسانی که ایمان آوردند در آغاز روز و کفر بورزید در پایان آن روز

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ كَفَرْنَا بِهِ حَسْبُكَ إِنَّا
باشد که آنان باز گردند و ایمان بیاورید جز به کسی که پیروی کند دینتان را بگو بی گمان

الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّكُمْ
هدایت [راستین] هدایت الله است اینکه داده شود به یکی مقدّم آنچه داده شده است به شما یا از پسند چون و چرا کنند با شما

عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
نزد پروردگارتان بگو همانا بخشش به دست الله است می دهد آن را به هر که خواهد و الله گشایشگری

عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْصُصُ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
داناست اختصاص می دهد به رحمتش هر که را خواهد و الله صاحب بخشش

الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ يَقْنَطُ
بزرگ است و از اهل کتاب کسی است که اگر اطمینان باری لورا به عالی هنگفت

يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ يَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا
باز می دهد آن را به تو و از آنان کسی است که اگر اطمینان باری لورا به دیناری باز می دهد آن را به تو مگر

مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتِ
که همواره باشی بر اسرار او ایستاده این بطن سبب است که همگانی گفتند نیست بر ما در گرفتن حق درس نخواندگان

سَكِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
راهی از یکپیش ما و ما هر گونه بخلفی با حق بر خود می گویند بر الله دروغ را در حالی که خود می دانند

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنْ
آری هر که وفا کند به پیمان خود و پرهیزکاری کند پس الله که همانا دوست می دارد پرهیزکاران را همانا

الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا
کسانی که می فروشند پیمان الله و سوگندهایشان را به بهایی اندک آنان نیست

خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
هیچ بهرهای برای شان در آخرت و سخن نمی گوید با آنان و نمی نگرد به آنان

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾
در روز رستاخیز و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذاب آلیم دردناک است

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونُ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
وهمانا از آنان قطعاً گروهی هستند که می‌پیچانند زبان‌هایشان را به [خواندن] کتاب تا پندارند آن را که
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنْ أَلِ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
از کتاب [اسمائی] است حال آنکه نیست آن از کتاب [اسمائی] و می‌گویند آن
مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ
از نزد الله است درحالی که نیست آن از نزد الله و می‌گویند بر الله دروغ را
وَهُمْ يَعْلَمُونَ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
با اینکه خود آنان می‌دانند (۷۸) سزاوار نیست برای بشری که بدهد به او الله کتاب
وَالْحُكْمَ وَالشُّبُهَةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
و حکم و پیامبری را انگاه بگوید به مردم باشید بندگان من برای من در
دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيُنَا بِمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ
برابر الله بلکه [گوید] باشید [دانشوران] الله پرستان به سبب آنکه آموزش می‌دادید کتاب را
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ (۷۹) وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
و به سبب آنکه درس می‌خواندید (۷۹) [باز] فرمان نمی‌دهد شما را که بگیرید فرشتگان
وَالنَّبِيِّنَ أَزْوَاجًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۸۰)
و پیامبران را پروردگاران آیا فرمانتان می‌دهد به کفر پس از آنکه مسلمان شده‌اید؟ (۸۰)
وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
و یاد کنید از ميثاقی که گرفت الله پیمانی استوار از پیامبران که بی‌گمان هر آنچه نادم به شما از کتاب
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
و حکمت پس آمد برای شما پیامبری که تصدیق کننده است آن چیزی را که با شماست باید ایمان بیاورید
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
به او و باید یاری کنید او را گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر [این امر] پیمانم را؟
قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۸۱)
گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من [باز] با شما از گواهانم
فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۸۲)
پس هر که روی برباید پس از آن انگاه آنان خودشان نافرمانانند (۸۲)
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
آیا پس جز دین الله را می‌جویند؟ حال آنکه برای او فرمانبرداری شده است هر که در آسمان‌ها
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَنَخَاوَةً
و زمین است خواسته و ناخواسته و با ترس و
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَنَخَاوَةً
و زمین است خواسته و ناخواسته و با ترس و

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 بگو ایمان آوردیم به الله و به آنچه فرو فرستاده شده است بر ما و آنچه فرو فرستاده شده است بر ابراهیم

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ
 و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط = نوادگان یعقوب و آنچه داده شده است به

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
 موسی و عیسی و پیامبران از جانب پروردگارشان فرق نمی گذاریم میان هیچ یکی

مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۲﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
 از آنان و ما او را فرمان برانیم ﴿۸۲﴾ و هر که بجوید جز این اسلام

دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۸۳﴾
 دینی دیگر را پس هرگز پذیرفته نمی شود از او و او در آخرت از زیانکاران است ﴿۸۳﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
 چگونه هدایت می کند الله گروهی را که کفر ورزیدند پس از ایمانشان و گواهی دادند

أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 که همانا این پیامبر حق است و آمد برای ایشان نشانه های روشن؟ و الله هدایت نمی کند گروه

الظَّالِمِينَ ﴿۸۴﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَنْهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ
 ستمکاران را ﴿۸۴﴾ آنان سزایشان این است که بر آنهاست لعنت الله

وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ ﴿۸۵﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
 و فرشتگان و مردمان همگی ﴿۸۵﴾ جاودانه اند در آن تخفیف نیابد

عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۸۶﴾ إِلَّا الَّذِينَ قَابُوا مِنْ بَعْدِ
 از آنان عذاب و نه آنان مهلت داده شوند ﴿۸۶﴾ مگر کسانی که توبه کردند پس از

ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۸۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 آن و اصلاح کردند پس اگر از ایشان را پس همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿۸۷﴾ همانا کسانی که

كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ
 کفر ورزیدند پس از ایمانشان سپس افزودند بر کفر هرگز پذیرفته نمی شود توبه شان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۸۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 و آنان خودشان گمراهانند ﴿۸۸﴾ همانا کسانی که کفر ورزیدند و مردند در حالی که آنان

كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ قِيلٌ أَلْأَرْضُ ذَهَبًا وَلَوْ
 کافران بودند پس هرگز پذیرفته نمی شود از هیچ یک از آنان به پیری زمین طلا و اگر چه

أَفْتَدَىٰ بِهَا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿۸۹﴾
 عوض دهد آن را آنان برای شان عذابی دردناک است و نیست برای شان هیچ یاورانی ﴿۸۹﴾